

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121532008
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:6121532008.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 2, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 2 proti žalovanému A. B., bytom v C., zastúpenému D. D. E., bytom v D., F. G. H. X, o zaplatenie 1.432,62 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 20.1.2023 č.k. 16Csp/4/2022-148 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Týmto rozsudkom rozhodol súd prvej inštancie o peňažnom nároku žalobcu titulom poskytnutého úveru.

3. Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s., so sídlom v Bratislave poskytla žalovanému úver vo výške 2.200,- eur na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 13.10.2015. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť v 96 mesačných splátkach po 43,51 eura s konečnou splatnosťou dňa 10.11.2023. Žalovaný doposiaľ splatil z poskytnutého úveru sumu 2.629,25 eura. Ďalej vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného dňa 30.1.2021 na úhradu dlžnej sumy 471,29 eura s tým, aby ju zaplatil najneskôr do 15 dní. Žalovanému právny predchodca dňa 4.3.2021 oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru s účinnosťou k 2.3.2021 v celkovej výške 1.761,26 eura.

4. Na základe uvedených zistení a po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že nárok žalobcu nie je dôvodný.

5. Žalobca v konaní síce tvrdil, že bola vyhlásená mimoriadna splatnosť, avšak v konaní predložil ako dôkaz o tom, že výzva aj oznámenie o mimoriadnej splatnosti boli žalovanému doručené, iba podací hárok Slovenskej pošty. Z tohto dôkazu je zrejmé iba to, že bola žalovanému doručovaná dňa 5.3.2021 zásielka druhej triedy a dňa 22.3.2021 tiež zásielka druhej triedy. Z tohto podacieho lístku podľa názoru súdu nebolo preukázané, či išlo o predmetnú výzvu a predmetné oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru, teda či boli doručované uvedené listiny a tiež, že tieto listiny boli žalovanému aj doručené. Ďalej súd uviedol, že navyše výzva, tak ako aj oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru, neobsahujú text

v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách teda taký, ktorý by žalovaného ako dlžníka upozornil na možnosť postúpenia pohľadávky. Spotrebiteľ totiž vo výzve musí byť upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, a teda na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť pre dlžníka zvrátiť toto postúpenie. V prejednávanej veci teda žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca pred postúpením pohľadávky výzvu, ktorá by spĺňala predpoklady uvedené v § 92 ods. 8 Zákona o bankách reálne žalovanému aj doručil.

6. Právna predchodkyňa žalobcu postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.6.2021. Predmetné postúpenie považoval súd za rozporné s § 92 ods. 8 Zákona o bankách, preto spôsobuje neplatnosť samotnej zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom. Súd bol teda toho názoru, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, žalobca preto nie je aktívne vecne legitimovaný a z tohto dôvodu žalobu zamietol.

7. Ďalej uviedol, že žalobu zamietol aj z dôvodu, že predmetný úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, pričom preukázateľne žalovaný zaplatil už viac ako mu bolo na základe zmluvy o úvere poskytnuté.

8. Výrok o trovách konania odôvodnil súd s poukazom na ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

9. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca.

10. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel, resp. aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym právnym záverom a zároveň nesprávne právne vec posúdil, pokiaľ ide o otázku riadneho doručovania ako aj vyžadovania náležitostí tej ktorej výzvy. V otázke doručovania do dispozičnej sféry poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej a Českej republiky. Uviedol, že nie je mu zrejmé, z akého dôvodu súd nepovažuje ním predložené dôkazy za relevantné, resp. nedostatočné pre preukázanie doručovania do dispozičnej sféry žalovaného. K okolnosti doručenia prejavu vôle veriteľa zosplatiť celý úver a výzvy na zaplatenie dlžníkovi poukázal na to, že podľa záverov právnej praxe pri doručovaní právnych úkonov, výziev a iných listín sa môže uplatniť fikcia doručenia zásielky, pričom v zmysle tzv. teórie dôjdenia dokladom o doručení o výzvy môže byť aj neprevzatá zásielka adresátom, pokiaľ bola doručená na poslednú známu adresu dlžníka a dostala sa do dispozičnej sféry adresáta v mieste, kde mal faktickú možnosť zásielku si prevziať. Podľa jeho názoru neexistuje žiaden logický ani právny argument, pre ktorý podací hárok nemá kvalitu dôkazu preukazujúceho doručovanie do dispozičnej sféry adresáta, naviac, ak je podporený údajom Slovenskej pošty o doručení zásielky (teda nielen doručovanie, ale priamo doručenie). Súd taký argument napokon ani len neuvádza. Neobstojí argument, že bolo povinnosťou postupcu doručovať zásielku doporučené, nakoľko takáto právna povinnosť postupcovi nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Jedná sa o štandardné doručovanie v súkromnoprávných vzťahoch. Súd neuviedol dôvody, pre ktoré tento dôkaz vyhodnotil spôsobom, že doručovanie do dispozičnej sféry žalovaného nepreukázal. V tejto súvislosti ohľadom otázok doručovania poukazuje na ďalšie rozhodnutia nielen Najvyššieho súdu SR, ale aj krajských súdov Slovenskej republiky. Na základe uvedeného nemožno mať žiadne pochybnosti o platnosti postúpenia pohľadávky a žalobca je aktívne vecne legitimovaný subjektom v tomto konaní. Aktuálna rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 8Cdo/169/2020) pripúšťa, aby za výzvu na plnenie podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách bolo možné považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, avšak iba za súčasnej podmienky, že jej obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie, čo v danom prípade bolo jednoznačne splnené. Ďalej za nesprávne považoval aj konštatovanie súdu prvej inštancie o údajnom neplatnom postúpení, čo v podstate znamenalo zamietnutie žaloby. Vo vzťahu k tvrdeniu súdu, že úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov odkazuje na rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít, a to rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/183/2020 a rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach.

11. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

12. Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce podľa § 379 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, preto rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobu z tohto dôvodu zamietol.

14. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že listinný dôkaz predložený žalobcom – podací hárok Slovenskej pošty nemožno považovať za dôkaz preukazujúci doručenie výzvy a oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru tak, ako má na mysli ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.

15. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré považuje za správne a na ktoré odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

16. Možno sa len stotožniť s názorom odvolateľa, že upozornenie banky ako dodávateľa na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale aj ďalšie listinné dôkazy, ktoré sú významné z hľadiska rozhodnutia súdu ako prejavy vôle, sú účinné od okamihu, keď sa dostanú do sféry dispozície prijímateľa.

17. V zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Súdna prax sa zjednotila v tom, že voči neprítomnej osobe je prejav vôle účinný od okamihu, keď sa dostane do sféry jej dispozície. Situácia sa však posudzuje objektívne a ak sa preukáže, že adresát mal možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, dochádza k pôsobeniu tohto jednostranného právneho úkonu voči adresátovi bez ohľadu na to, či sa s ním skutočne oboznámil.

18. Dôkaz predložený žalobcom – poštový podací hárok nemôže slúžiť ako dôkaz o doručení zásielky žalovanému, nakoľko ako to v odvolaní sám odvolateľ správne konštatuje, preukazuje len to, že jeho právny predchodca na pošte zásielku adresovanú žalovanému podal.

19. Vo vzťahu k preukázaniu doručenia podania prostredníctvom obvyčajnej listovej zásielky odvolací súd pripomína, že len samotné preukázanie podania listiny na poštovú prepravu neznamena, že adresát mal možnosť sa s jej obsahom oboznámiť. Pre preukázanie uvedeného je potrebné, aby odosielateľ preukázal, že listina došla do dispozičnej sféry adresáta (najčastejšie sa tak stane doručenkou alebo kópiou vrátenej listovej zásielky neprevzatej adresátom ani v odbernej lehote). Nositeľom dôkazného bremena o doručení je v danom prípade žalobca, ktorý však doručenie predmetných zásielok v konaní nepreukázal.

20. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).